

V 35 letech má dvě prezidentské funkce. Výzvy mě lákají, říká

Jiří Horecký je prezidentem Asociace poskytovatelů sociálních služeb a šéfuje Unii za-městnavatelských svazů. Děti si už zvyklý, že čas-to není doma. Snaží se jim to ale vynahradiť o víkendech a dovolených.

ČESKÉ BUDĚJOVICE Strávit stáří v domově pro seniory? Tak toho by se Jiří Horecký rozhodně nechtěl. „Za posledních 15 let se u nás v oblasti péče o seniory mnoho věcí změnilo k lepšímu. Ale stále je co zlepšovat,“ tvrdí muž, který se stal v 29 letech prezidentem Asociace poskytovatelů sociálních služeb. To už měl za sebou pět let šéfování tábořské Farní charitě a čtyři roky na Fedtelské židli G-centra Tábor.

Původně chtěl být učitelem. I proto začal studovat na pedagogické fakultě angličtinu a němčinu. „Po roce jsem odešel s manželkou jsme na rok odjeli do Ameriky a tam cestovali a přiležitostně pracovali, třeba v supermarketech. Když jsem se vrátil, začal jsem pro charitu dělat na půl úvazku účetnictví a pak na část úvazku i ředitele,“ vzpomíná Horecký na své začátky v oblasti sociální práce.

Ačkoli není praktickým křesťanem, obě děti mají jména ze Starého zákona. V 90. letech se účastnil křesťanského tábora Cirkve bratrské a jak sám říká, tam se vydal cestou víry. „Po několika letech jsem se s manželkou neztotožnil s některými věcmi a z církve vystoupil. Děti se ovšem ke křesťanství snažíme vést. A ta jména? Theodor je řecké znamenající dar od Boha a Deborah je zase hebrejský výzval,“ vysvětluje s tím, že děti si už zvyklý na jeho častou nepřítomnost. Snaží se jim to ale zase vynahradiť o víkendech a dovolených.

Hraje na kytaru a klavír
„Pár dnů volna se snažím brát si každé tři měsíce, takže ten čas je pak intenzivnější. A loni jsme dokonce byli spolu tři týdny na Korsice. Nalozíme auto a někam jedeme,“ dodává.

Manželka si už také zvykla, že plány ve svém dílčí rozhodně nemůže řídit podle plánů svého muže. „Často odjíždím narychlo. Asociace má síce sídlo v Táboře, ale jednání se tady nevedou. Navíc ročně pořádáme řadu seminářů či

Nesportuje, drží děti Jiří Horecký přiznává, že nemá příliš času na sport, proto se kondici snaží udržovat spíš dietami. Od ledna shodil 10 kilogramů, na další 10 se chystá v následujících třech měsících.

SERIÁL

Na ležáku v Masných krámcích s ...

s Jiřím Horeckým. Příště se setkáte s herečkou Jihočeského divadla Věrou Hlaváčkovou.

setkání a více než desítku konferencí také mimo. Třeba našim institutem vzdělání prošlo již přes deset tisíc účastníků, říká s tím, že díky své práci rodinu užívá a žena se mohla věnovat dětem, což vnímala jako určitý benefit.

Teď si ale zalobžila v Táboře poradenského a vzdělávacího centra, zabývá se primárně prevencí ve školách, náhradní rodinnou péčí, věnuje se ale i levcitv, škane i projevům extremismu. „Jsem rád, že ji table práce baví, takže večer, když děti spí, většinou oba sedneme k počítači. Jsem tak trochu manželé na částečný úvazek,“ směje se.

Stále si ale dokáže najít čas na svého velkého koníčka, hudbu. „Hraju na klavír a kytaru, je to pro mě určitá forma relaxace, dostávám se tak do jiných světů. Ale tenhle luxus si dopředu tak dvakrát do měsíce,“ přiznává s tím, že stejně největším koníčkem je mu práce. I proto na ni neustále stáčí řeč.

S nadšením vypráví, jak se pomalu měnily přístupy pracovníků v oblasti sociálních služeb, ale s dnešním výsledkem je spokojen. „Vzali jsme třeba lidi z ministerstva, krajů, ředitele domovů pro seniory a její jsme se podívali, jak to

vypadá ve švýcarsku, v Bavorsku, v Rakousku, nebo dokonce na Islandu. Nebo jsme jihočeské zdravotní sestry poslali do domovů pro seniory v Rakousku, aby viděly, jak se pečuje tam,“ poznamenává.

Cení si toho, že se podařilo zavést modely měření kvality sociálních služeb, a teď se uskutěčňují další projekty, například udělování hvězd. „Už máme přes 40 certifikovaných zařízení, získat mohou až pět hvězd. Hodnotíme například stravování, ubytování, kvalitu péče, kulturu a další služby. Teď model měření kvality rozšiřujeme na pečovatelské služby a stacionáře,“ vysvětluje. Asociace poskytovatelů sociálních služeb sdružuje 950 organizací a 2 400 sociálních služeb v celé republice. Od roku 2008 v jejím čele stojí uvolněný prezident, jímž je právě Horecký. Má 10 zaměstnanců.

„Výhodou je, že jsme se stali sil-

ným partnerem pro vyjednávání, a vláda, ministerstva i pojišťovny už šly na naše připomínky. Například ty k programovému prohlášení vlády se tam ve větší míře dostaly, což považuji za úspěch,“ říká. Výhodou podle něj je i fakt, že se před rokem stal prezidentem Unie zaměstnavatelských svazů. „Dostávám se tak zase k jiným informacím kanálům,“ dodává.

„Málo se mluví o rodině“

Jiří Horecký si rozhodně nemyslí, že všechno v oblasti sociálních služeb je v naprostém pořádku.

„U nás jsou občas představy o domovech pro seniory na úrovni 90 let, ještě přizívené obrázky týraných a podvyživených klientů. Ve většině případů jde ale o případy z neregistrovaných zařízení, kde jejich majitelé jedou přes živnostenský list. Mohou tak vybrat vyšší částky a nemusí dodržovat maximální finanční sazbu danou zákonem,“ vysvětluje. Navíc vlastně není možné je kontrolovat.

„Víte, hodně se hovoří o lidech, kteří tu péči potřebují, ale málo o rodině, pro niž je velmi psychicky, ale i fyzicky náročné se o takového člověka starat. Třeba v přípa-

dě Alzheimerovy choroby je pobytové zařízení často tou poslední šancí, jak rodině pomoci,“ naznačuje Horecký důvod, proč využít sociální služby.

Není ovšem přesvědčen o tom, že by domy pro seniory musely být v každém městě. V Česku leží na úřadech 54 tisíc žádostí o umístění, ale to číslo podle něj neodpovídá skutečné potřebě. Navíc jsou už signály, že v některých krajích se uvolněné místo nedáří obsadit ihned. Více se začaly totiž využívat terénní a ambulantní služby, což je správné, protože člověk by měl zůstat co nejdéle ve svém domácím prostředí.

„Pokud je ten člověk schopen ráno vsít a obléci se, postarají pečovatelská služba. Pro společnost je vlastně nejdražší varianta, když s babičkou zůstane doma třeba její dcera, která opustí své pracovní místo a plně se věnuje péči. Ale je to volba každého,“ říká muž, který například inicioval v roce 2010 cestování akcí Týden sociálních služeb České republiky. Výzvy mě vzdávky lákaly a vim, že ještě hodně dlouho lákat budou. Věřím, že v rámci nových funkcí je to dobrý signál, že jen nezahívám židli,“ dodává s úsměvem. **Milka Nezvalová**

VIZITKA

Jiří Horecký (35 let)

Žije s manželkou Miroslavou a dětmi Theodorem a Deborah Annou v Táboře, ale odtud často míří na různé jednání hlavně do Prahy. Je totiž od roku 2007 prezidentem Asociace poskytovatelů sociálních služeb, loni by zvolen prezidentem Unie zaměstnavatelských svazů ČR, je poradcem ministryně práce a sociálních věcí, členem Rady vlády pro seniory a státníí populace či předsedou Rady pro inspekci kvality sociálních služeb. **Vystudoval nejprve hotelovou školu, pak obchodní management, poté veřejnou správu a regionální rozvoj na České zemědělské univerzitě. Doktorské studium absolvoval na Vysoké škole finanční a správní v Praze, titulu MBA získal v oboru Public Law (Ústav práva a právní vědy). Byl ředitelem Farní charity v Táboře, pak tady čtyři roky šéfoval G-centru, pod nž spadl nejen domov pro seniory, ale další sociální služby. V roce 2007 získal cenu Osobnost roku v sociálních službách.**

DOTAZNÍK

Co vám udělalo v posledních letech největší radost?

To, že se po třech letech zvýšily dotace na sociální služby. Dřív to vždycky ve spolupráci s médií znamenalo několikaměsíční zápas, kdy se poukázovalo na problémy, které tím nastanou. Teď ten tlak povolí. Klidnější jsou jak zaměstnanci, tak ředitelé a také vlastně i klienti. Já byl pak vždycky hromosvod pro slovní blešky. Ale já si najdu něco, co mě potěší, každý den, protože jinak bych se asi zbláznil.

Co vás neopak zase navištlo?

Štve mě neupřímnost některých lidí. Stává se pořád, že kdosi něco silbi nebo řekne, a pak zjistím, že to nemyslím vážně. Protože z hlediska ke svým funkcím jedním s velkými množstvím lidí, potřebuji znát jejich opravdový názor na určité věci. A stále ještě nejsem imunní vůči hloupostí a neupřímnosti, na které ve své práci často narážím.

Co vás v nejbližším období čeká?

V horizontu týdnů všechno ty změny, které vláda čivstá. Vim, že těch jednání bude hodně. A v horizontu let se zřejmě budu věnovat jen Unii zaměstnavatelských svazů. Mám totiž poměrně jasnou představu, čeho bych chtěl dosáhnout, takže v Asociaci už téměř vše běží. Teďy kromě financování, ale rychle se stíhající ministři to přece jen příliš ovlivňují. Nevyužíval bych ani nějakou politickou dráhu. Nabídky jsem už dostal, ale nechci jsem odcházet od současně rozdělané práce.